

POROČEVALEC

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, julij- avgust 2011

Letnik XVIII

št. 37

Mnenja Državnega sveta

- Mnenje k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C)
- Mnenje k Poročilu o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010
- Mnenje k Letnemu poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010
- Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-C)

Mnenja in poročila komisij in delovnih teles Državnega sveta

- Mnenje Komisija Državnega sveta za državno ureditev k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Poročilu o delu Nacionalnega preiskovalnega urada za leto 2010
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev K Predlogu zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI) – druga obravnava
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava
- Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM- A) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 - december 2012
- Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS- F) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost - skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu (ZZdrav-A) – skrajšani postopek
- Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o biocidnih proizvodih (ZBioP-A) – druga obravnava

- **Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C) – tretja obravnav**
- **Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o spremembah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (ZDCOPMD-D) – skrajšani postopek**
- **Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o sanaciji Zgornje Mežiške doline (ZSZMD) – druga obravnava**

Mnenje k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C)

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C) – druga obravnava

Državni svet dopolnjen predlog zakona podpira.

Navkljub načelni podpori dopolnjenemu predlogu zakona, Državni svet opozarja, da še vedno ostajajo nerešena pomembna vprašanja, ki so ključnega pomena za učinkovito poslovanje ali celo preživetje invalidskih podjetij, zlasti vprašanje začetka uporabe določb predloga zakona.

Državni svet se je seznanil z vsebino številnih amandmajev Zavoda invalidskih podjetij Slovenije k predlogu zakona, ki jih je v svojem mnenju podprla in povzela Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide. V zvezi z omenjenimi amandmaji so do obravnave predloga zakona na matičnem delovnem telesu Državnega zbora potekala intenzivna usklajevanja med zainteresiranimi stranmi, pri čemer Državni svet ugotavlja, da so bili na seji Odbora Državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide (v nadaljevanju: Odbor) sprejeti amandmaji k 1., 17., 20., 26., 36. in 37. členu predloga zakona, ki ustrezno ali vsaj zadovoljivo povzemajo večino predlaganih amandmajev Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide.

Državni svet kot pozitivno ocenjuje odločitev predlagatelja in Odbora, da se dolžnost mesečnega poročanja invalidskih podjetij o pridobljenih in porabljenih sredstvih iz naslova državnih pomoči, kot je bila predvidena v osnovnem tekstu predloga zakona, spremeni v letno obveznost.

Državni svet kljub posameznim sprejetim pozitivnim spremembam in dopolnitvam predloga zakona na Odboru v nadaljevanju opozarja na preostale še vedno sporne določbe dopolnjenega predloga zakona, ki bodo neposredno ali posredno otežile poslovanje invalidskih podjetij.

Državni svet ugotavlja, da predlog zakona zahteva od invalidskih podjetij in zaposlitvenih centrov precejšnje spremembe, še zlasti je nerealno pričakovanje, da se bodo invalidska podjetja uspela v času petnajstih dni od sprejema zakona, ko je predvideno, da bo zakon stopil v veljavo in uporabo, ustrezno prilagoditi novim, zaostrenim zahtevam v zvezi z izpolnjevanjem kvote zaposlenih invalidov. Slednja se namreč z novelo dviguje z obstoječih 40 % na 50 %, kar od invalidskih podjetij, še zlasti v času gospodarske krize, zahteva precejšnje strukturne spremembe ter prilagoditve poslovnih strategij. V zelo kratkem času je namreč težko zaposliti večje število invalidov, saj jih je potrebno za posamezno delo ustrezno usposobiti in jim zagotoviti ustrezna delovna mesta, kot podlago za širitev zaposlovanja pa oblikovati nove poslovne strategije. Temu primerno bi moral biti dvig kvote uveden postopoma ali pa bi se moralo podjetjem omogočiti dovolj časa za prilagoditev novim zahtevam na podlagi odloga začetka uporabe zakona.

Državni svet izpostavlja tudi vprašanje sekundarnih učinkov prenosa posameznih določb Uredbe v nacionalno zakonodajo. Gre za vprašanje prilagoditve zakonskih določb realnemu stanju in nujnosti razmišljanja o posledicah zakonskega urejanja. Invalidska podjetja ter zaposlitveni centri namreč ne predstavljajo zgolj pasivnih uporabnikov proračunskih sredstev, ampak aktivne udeležence v sferi gospodarstva, ki se morajo razmeram slednjega prilagajati tako kot druga podjetja. Glede na trenutno stanje v gospodarstvu, ko se tudi podjetja, ki ne zaposlujejo invalidov, soočajo z velikimi težavami, ni potrebno posebej poudarjati, da se invalidska podjetja soočajo še z večjimi težavami. Da gre za pomemben segment gospodarstva pove tudi dejstvo, da je v tem segmentu zaposlenih približno 14.000 ljudi, torej ne gre zgolj za vprašanje strogega zakonskega urejanja področja, temveč tudi za zagotovitev ustreznih pogojev za ohranitev ali celo povečanje velikega števila delovnih mest.

V zvezi s trditvami, da se na računih invalidskih podjetij nahaja za 70 milijonov evrov neporabljenih finančnih sredstev, Državni svet ugotavlja, da gre za sredstva, ki so v veliki večini v praksi dejansko že zdavnaj porabljena, se pa še vedno nahajajo v bilancah invalidskih podjetij kot dolgoročne pasivne časovne razmejitve. V skladu z računovodskimi standardi se torej investicijska vlaganja postopno amortizirajo in porabljajo s prenašanjem med poslovne prihodke. Velik del omenjenih sredstev je torej že porabljen, medtem ko določen delež sredstev iz različnih razlogov dejansko ostaja neporabljen. Zaradi predlaganih omejitev in zaostritev dovoljenih načinov porabe namenskih sredstev je upravičena skrb, da bodo slednja še naprej ostala neporabljena.

Državni svet ugotavlja, da na Odboru sprejeti amandma k 36. členu, ki slednjega dopolnjuje z novim drugim odstavkom in s katerim se invalidskim podjetjem omogoča ločeno knjigovodenje neporabljenih državnih pomoči, ki so v njihovih računovodskih evidencah že oblikovane in časovno razmejene in jih bodo tako lahko učinkovito porabila v skladu z nameni, navedenimi v 61. členu trenutno veljavnega Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07) ter v skladu s 17. členom obravnavane novele, učinkovito razrešuje zgoraj opisano problematiko, zato ga Državni svet podpira. Ker pa je predlagatelj k omenjenemu 36. členu že vložil amandma, v katerem predlaga črtanje drugega odstavka, Državni svet predlaga kompromisno rešitev v obliki amandmaja k obstoječemu drugemu odstavku 36. člena, ki bi invalidskim podjetjem omogočil porabo zgoraj omenjenih sredstev v tri-letnem prehodnem obdobju.

Državni svet v skladu z zgoraj navedenimi pripombami k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov predlaga naslednja a m a n d m a j a:

1. K 36. členu:

V drugem odstavku 36. člena se za besedo »lahko« doda besedilo »v treh letih«.

Obrazložitev:

Obstoječi drugi odstavek 36. člena Dopolnjenega predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov omogoča invalidskim podjetjem ločeno knjigovodenje neporabljenih državnih pomoči, ki so v njihovih računovodskih evidencah že oblikovane in časovno razmejene in jih bodo tako lahko učinkovito porabila v skladu z zakonsko jasno določenimi nameni. Zaradi vloženega amandmaja predlagatelja k 36. členu, s katerim slednji predlaga črtanje drugega odstavka omenjenega člena, se predlaga dopolnitev drugega odstavka 36. člena, s katero bo jasno definirana zamejitev obdobja, v katerem se lahko sredstva porabijo na opisani način, iz česar bo jasno razvidno, da gre zgolj za zagotovitev prehodnega obdobja in ne za uzakonitev nedovoljene porabe državnih pomoči, ki bi bila v nasprotju z Uredbo, kar kot glavni argument za vložen amandma v obrazložitvi navaja predlagatelj.

2. K 38. členu:

38. člen se dopolni tako, da se glasi:

»Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 7. 2012.«

Obrazložitev:

Ključna utemeljitev tega predloga izhaja iz realnega stanja v invalidskih podjetjih, v katerih se prav tako kakor v celotnem slovenskem gospodarstvu kažejo zelo hude posledice finančne in ekonomske krize, ki v naši državi še zdaleč ni premagana oziroma še nismo v času pričakovane ponovne gospodarske rasti. In ravno v tem kritičnem času se sprejema novelacija obravnavanega zakona, ki je sicer res povezana z evropsko uredbo o državnih pomočeh, vendar pa hkrati v več elementih drastično slabša pogoje gospodarjenja in za invalidska podjetja nenadoma krči obseg državnih finančnih pomoči, tako na strani oblikovanja kakor tudi na strani namenske porabe teh javnih sredstev v korist zaposlovanja invalidov pod posebnimi pogoji.

V zvezi s trditvami, da imajo invalidska podjetja neporabljenih 70 milijonov evrov, ki pa so večinoma porabljena že z nakupom opreme v invalidskih podjetjih, a je tehnika njihovega črpanja vezana na amortizacijsko dobo investicije, je potrebno omeniti, da se dejanski delež javnih sredstev v invalidskih podjetjih v zadnjih letih drastično krči, z obravnavano novelacijo pa še bolj drastično zmanjša. Posledično lahko pride do situacije, ko invalidska podjetja v primerjavi z običajnimi tržnimi podjetji ne bodo imela več nobene bistvene državne ekonomske podpore za zaposlovanje invalidov pod posebnimi pogoji.

Največjo težavo povzroča po zahtevah direktive EU povečanje deleža invalidov od sedanjih 40 % na 50 % med vsemi zaposlenimi v invalidskem podjetju takoj ob uveljavitvi novele zakona, kar je v praksi ogromna strukturna sprememba v teh podjetjih, ker je bila doslej vsa slovenska sistemska zakonodaja grajena na 40 % zaposlenosti invalidov. Vsakemu poznavalcu gospodarjenja na trgu je lahko jasno, da je ekonomsko upravičeno oziroma bolje rečeno ekonomsko vzdržno nemogoče nenadoma zaposliti dodatnih 10 % invalidov ter jim torej zagotoviti delovna mesta z vsemi prostori in opremo in še zagotoviti prodajo njihovih izdelkov ali storitev ob ceni, ki je tržno sprejemljiva!

Posebno vprašanje so tudi razmere na trgu delovne sile invalidov, kajti njihove delovne sposobnosti so izjemno raznolike, katerokoli uspešno proizvodnjo pa ni možno preko noči zagotavljati z neprimerno usposobljenimi invalidnimi delavci, ki so tudi sicer vezani na prilagojena delovna mesta, mnogokrat pa tudi neizogibno opremljena s specifično opremo oziroma tehnologijo.

Glede na strokovna dejstva se ocenjuje, da bi obravnavani zakon moral imeti prehodno obdobje za začetek uporabe, da se ne bi z njegovo takojšnjo uporabo ogrozil obstoj večine slovenskih invalidskih podjetij in s tem ukinila velika večina od 12.782 (podatek za december 2010) delovnih mest za v njih zaposlene invalide in ostale zaposlene.

Iz navedenega izhaja, da je zahteva po prehodnem obdobju za začetek uporabe tega zakona popolnoma upravičena.

Državni svet se zaveda nujnosti upoštevanja določb Uredbe Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgov z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L št. 214 z dne 9.8.2008) - Uredbe o splošnih skupinskih izjemah (v nadaljevanju: Uredba), vendar pri tem opozarja na nujnost upoštevanja posebnosti dosedanje slovenske zakonodajne in ekonomske ureditve delovanja invalidskih podjetij in zaposlitvenih centrov.

Državni svet ugotavlja, da se novelacija v veliki meri sklicuje na zgoraj omenjeno Uredbo, vendar so pri tem prevodi posameznih členov Uredbe v slovenskem jeziku nekonsistentni z originalnim angleškim tekstom. Pomembno odstopanje je namreč moč zaznati v prevodu točke (d) tretjega odstavka 42. člena Uredbe iz leta 2002 ter 2008, ki se nanaša na upravičene stroške delodajalcev in katerega vsebina je sicer v angleškem jeziku v obeh verzijah enaka. Takšen neustrezen prevod originalnega teksta Uredbe Državni svet ocenjuje kot nesprejemljiv, še zlasti ker neupravičeno oži obseg z Uredbo danih pravic.

Prvi odstavek na Odboru sprejetega amandmaja k 17. členu se tako sklicuje prav na neustrezno prevedeni 42. člen Uredbe iz leta 2008, posledično torej zakon napotuje prav na omenjeni napačni prevod, ki je med drugim objavljen tudi v Uradnem listu Evropske unije. Ker Zakonodajno pravna služba Državnega zbora meni, da je ustrežnejša rešitev, na podlagi katere se zakon na Uredbo zgolj sklicuje, vanj pa se ne prepisujejo direktno že obstoječe, sicer neposredno uporabljive določbe Uredbe, problema torej ni možno rešiti na način, da bi se v 17. členu direktno zapisalo pravilni prevod. Posledično Državni svet predlaga, da se na kakšen drug sprejemljiv način zagotovi, da se bo upošteval pravilni prevod iz leta 2002. Tako v praksi zaradi neustreznega prevoda ne bo prihajalo do kršitve pravic invalidskih podjetij v primeru morebitne napačne interpretacije omenjene določbe Uredbe s strani nadzornih organov.

Državni svet na podlagi predlaganih amandmajev in ostalih navedenih pripomb poziva predlagatelja, da v nadaljevanju zakonodajnega postopka skuša najti ustrezne rešitve, ki bodo invalidskim podjetjem zagotovile sprejemljivejše in realnejše podlage za implementacijo zakonskih

določb. V nasprotnem primeru bo Državni svet do predloga zakona v nadaljevanju zakonodajnega postopka primoran zavzeti negativno stališče in se, če bo potrebno, odzvati v skladu z njegovimi ustavnimi pristojnostmi.

Mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Poročilu o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Poročilu o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010

Državni svet se je seznanil s Poročilom o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010.

Državni svet poudarja pomen in vlogo Državnega pravobranilstva kot zastopnika Republike Slovenije in drugih subjektov, določenih z zakonom, pred sodišči in upravnimi organi, saj njegovo delovanje ne vključuje le vodenja postopkov, ampak tudi vključevanje v postopke alternativnega reševanja sporov in svetovanja ter opozarjanje na morebitne ustrežnejše rešitve ter na neustrezno prakso pravnega odločanja, iz katerega izvirajo spori.

Poročilo o delu Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010 odlikujejo številne aktivnosti, ki so znotraj le-tega strukturirane, vsebinsko obrazložene in podatki, ponazorjeni v tabelah.

Državni svet poudarja, da določbe 14. člena Zakona o državnem pravobranilstvu določajo, da „kdor namerava začeti pravdni ali drug postopek proti subjektu, ki ga zastopa državno pravobranilstvo, mora predhodno predlagati državnemu pravobranilstvu, da se sporno razmerje reši pred uvedbo pravnega ali drugega postopka. Državno pravobranilstvo mora čim prej, najkasneje pa v 30 dneh, ustrezno ukrepati in predlagatelja obvestiti o stališču do njegovega predloga.“ Postopki potekajo tekoče, zato bi kazalo v večji meri uporabiti možnosti rešitve pred uvedbo pravnega ali drugega postopka.

Državno pravobranilstvo je tudi zastopnik in varuh javnega interesa in varuh državnega premoženja kot enega od konstitutivnih elementov države ter lastninsko-pravnih interesov Republike Slovenije. V nekaterih postopkih je vezan na usmeritvena navodila. Praksa kaže, da usmeritvena navodila niso vedno v sozvočju z javnim interesom. V tem smislu bi kazalo okrepiti samostojnost in delovanje Državnega pravobranilstva v javnem interesu.

Številni predpisi, zlasti tudi Zakon o pravnem postopku, poverjajo varovanje javnega interesa v civilnih zadevah državnim tožilstvom. Ker je osnovna naloga in pristojnost državnih tožilstev kazenski pregon storilcev kaznivih dejanj, predstavlja taka ureditev navezovanja javnega interesa v civilnih zadevah anahronizem, ki ima svoj izvor v sistemski ureditvi iz prejšnje države. Različne države poznajo različno ureditev glede uveljavljanja javnega interesa. Kazalo bi razmisliti, da se pristojnosti civilne narave prenesejo na Državno pravobranilstvo. Funkcija varovanja javnega interesa bi bila okrepljena s civilnim javnim interesom.

Državni svet podpira prizadevanja Državnega pravobranilstva RS v smeri zagotavljanja optimalnih delovnih pogojev za strokovno in profesionalno delo, tako da bodo tudi v prihodnje obsežne naloge opravljene.

Mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Letnemu poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Letnemu poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010 (z dodatkom do vključno maja 2011)

Državni svet se je seznanil z Letnim poročilom o delu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010 (z dodatkom do vključno maja 2011).

Državni svet poudarja pomen, nalogo in aktivnosti, usmerjene na področje preventivnega sistemskega delovanja in usmerjenosti h krepitvi ozavešanja javnosti o pomembnosti te problematike. V tej luči bi kazalo oceniti uresničevanje Resolucije o preprečevanju korupcije v Republiki Sloveniji iz leta 2004 v smeri preventivnega delovanja in preprečevanja korupcije z vidika sprejema ustreznih pravnih aktov, z vidika obravnave s strani pristojnih institucij in vidika izvedbe v praksi.

Ocene Republike Slovenije, ki jih je dosegla v vseh do sedaj izvedenih merjenjih, ki jih je izvedla nevladna organizacija Transparency International, kažejo, da Index percepcije korupcije uvršča Slovenijo sorazmerno dobro (lestvica od 0 do 10 Slovenijo leta 1999 uvršča na 6. mesto, leta 2010 pa na 6.4. mesto). Rezultat velja kot zadovoljiv v svetovnem merilu, medtem ko se med državami EU nahajamo nekoliko pod povprečjem. Zadnje javnomnenjske meritve iz leta 2009 kažejo, da 70 % delež prebivalstva ocenjuje, da je korupcija velik problem. Državni svet opozarja na previdnost pri uporabi zaključkov in tolmačenju podatkov percepcijske narave, ki ne merijo realnosti korupcije in imajo nekatere metodološke pomanjkljivosti. V povezavi z navedenim Državni svet poudarja izrazit razkorak med oceno prebivalstva o razširjenosti korupcije v Republiki Sloveniji in med dejansko statistiko kazenskega pregona v primeru korupcijskih kaznivih dejanj.

S sprejemom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije je podana nova pravna podlaga. V postopku uresničevanja določb zakona v praksi so se porajale prenekatere težave in so bila naslovljena vprašanja tako na pristojno ministrstvo kot na Komisijo za preprečevanje korupcije. Odgovori niso bili vedno v sozvočju. 4. 6. 2011 je pričel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki je vnesel številne spremembe, zato se postavlja vprašanje transparentnosti. Opredeljena množica postopkov (prenormiranost) in pravil zamegli omejitve, hkrati pa vzbuja negativen odnos (ponovna prijava podatkov). Podrobnosti bi kazalo predvideti v postopkih preventivnega delovanja. Državni svet tudi sicer pogoša pregledne in enostavne zakonske rešitve, ki bi v večji meri upoštevale slovenske razmere in mentaliteto ljudi. Pravila morajo biti kratka, jasna, vsem poznana v primeru kršitve, predvidene sankcije. Vse preveč usmeritev in zakonskih določil se prenaša iz drugega okolja. To ne pomeni, da bodo najboljše delovale tudi v našem okolju. Pomemben je občutek za pravno kulturo. Potrebno je razviti taka orodja pravne narave, ki bodo primerna za Slovenijo.

Državni svet meni, da je Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije v določenih primerih preveč rigid in premalo upošteva razmere v praksi. Tako na primer zahtevana priprava načrtov integritete s strani zakonsko določenih zavezancev slednjim povzroča nepotrebne dodatne administrativne stroške (dodatni zaposleni, plačila specializiranim svetovalnim podjetjem za to področje, dodatne časovne obremenitve za pripravo poročil, zahtevane sestanke, medsebojni nadzor ipd.), kljub temu da je bil napovedan ravno obraten učinek. Hkrati pa je vprašljiv resnični pozitivni učinek takšnega ukrepa na zmanjšanje stopnje korupcije na vseh ravneh države, če si, kljub nekim splošno danim zakonskim smernicam glede vsebine omenjenih načrtov, te načrte v končni fazi oblikujejo zavezanci sami.

Državni svet prav tako opozarja, da bi se morala poleg zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj ter obveze obveščanja javnosti o delu komisije, ki sta zakonsko urejeni, zagotoviti tudi zaščita in obveščanje fizičnih in pravnih oseb, proti katerim so takšne prijave podane. Do sedaj se je namreč

pogosto dogajalo, da so osebe, proti katerim je Komisija za preprečevanje korupcije vodila postopke v skladu z njenimi pristojnostmi, to izvedele iz medijev, kar je nedopustno.

V praksi gre opozoriti na problematiko, ki se razrašča do velikih razsežnosti – vzajemnega delovanja in dajanja uslug, ki se prepletajo v omrežja na mnogih področjih. Na področju gradbeništva še vedno potekajo postopki in ni epiloga. Na področju zdravstva in financ ni zaslediti ukrepov. Znana je ocena, da so cene investicij v javno infrastrukturo na m² 3-4-krat večje kot primerjalno v privatnem sektorju. Cene pri nas so večje tudi v primerjavi s cenami v gradbeništvu v sosednjih državah. Težave predstavljajo tudi postopki javnih naročil, ki so vse preveč zapleteni. Državni svet poudarja, da bi kazalo razmisliti o poenostavitvi postopkov.

Mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-C)

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06) sprejel naslednje mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ-C) - druga obravnava

Državni svet predloga zakona ne podpira.

Predlagatelj predloga zakona predlaga ukinitve obveznega in uvedbo prostovoljnega članstva ter spremembe na področju volitev v organe zbornice. V Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije (v nadaljevanju KGZS) naj bi se prostovoljno vključila vsaka fizična oseba, ki v Sloveniji opravlja kmetijsko-gozdarsko oziroma ribiško dejavnost, oziroma je pokojninsko in invalidsko zavarovana kot kmet, in vsaka pravna oseba, če je predmet njenega poslovanja v Sloveniji povezan s kmetijstvom, gozdarstvom ali ribištvom ali pa je lastnica kmetijskih zemljišč oz. gozdov. Nadalje se predlaga ukinitve neposrednih volitev v organe zbornice, v svet zbornice in spremembe volitev v svete območnih enot. Predlaga se, da se svet zbornice konstituira na posreden način, tako, da vanj območne enote izmed članov svetov imenujejo svoje predstavnike. Člani sveta zbornice se imenujejo izmed članov sveta območne enote, in sicer tako, da najmanj enega člana imenujejo tako fizične kot pravne osebe, članice zbornice. Neposredno se volijo le člani svetov območnih enot. Podrobnosti bi naj določal statut zbornice, predlaga pa se tudi podaljšanje mandata članov organov zbornice, kar bi posledično omogočilo volitve v organe zbornice v letu po izvedenih državnoborskih volitvah.

Državni svet se strinja z mnenjem Vlade Republike Slovenije, da iz obstoječe ureditve izhaja, da je KGZS nedvomno reprezentativno telo, ki je sposobno zastopati različne interese v kmetijski in gozdarski dejavnosti. Prav tako je sogovornik državi pri pripravi strokovnih mnenj in v postopkih normativnega urejanja kmetijske in gozdarske dejavnosti. Obvezno članstvo je podlaga za ugotavljanje in spremljanje skupnih interesov, kar pomeni posledično podlago za sprotno in ustrezno ukrepanje države. Brez obveznega članstva bi grozila nevarnost, da bi se število članov bistveno zmanjšalo, KGZS pa bi izgubila svojo reprezentativnost oz. pomembno vlogo pri povezovanju razdrobljenega slovenskega kmetijstva.

V razpravi je bil izražen pomislek, da bi v primeru uvedbe prostovoljnega članstva prišlo do večjega razslojevanja kmetov med večjimi in manjšimi kmeti, s čimer bi prišlo do dveh hitrosti razvoja v kmetijstvu, zato se je prenove zborničnega sistema potrebno lotiti temeljito. Jasno pa je, da sistem potrebuje spremembe, vendar se o spremembah sistema mora izreči predvsem članstvo v zbornici, pa ne samo v kmetijsko gozdarski, potrebno je iskati in se pogovarjati o rešitvah zborničnega sistema oz. vseh zbornic.

Državni svet je mnenja, da predlog novele zakona pomembno vpliva na organiziranost zbornice in delovanje njenih članov, zato meni, da bi bila za tovrstno statusno spremembo potrebna celovita sprememba zakona. Zato se zavzema za širšo javno razpravo članov, ki bi pokazala, ali članstvo podpira obstoječo organizacijo ali ne. V kolikor bo odločitev članov za obvezno članstvo, je na osnovi strokovnih argumentov potrebno na novo opredeliti merila za določitev višine zborničnega prispevka.

Državni svet se strinja z mnenjem, ki ga v svojih stališčih in predlogih k predlogu zakona navaja KGZS, da predlog ruši sedanjo urejenost na področju kmetijstva in razvoja podeželja. Z neobveznim članstvom zbornica ne bi bila več reprezentativna in neodvisna ter bi izgubila javnopravni status, ki kot tak lahko edini predstavlja interese kmetijstva, gozdarstva in ribištva. Zaradi zaščite interesov kmetijstva, gozdarstva in ribištva ter javnega interesa članstvo v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije mora ostati obvezno.

Državni svet je sprejel stališče, da se v Državnem svetu organizira širši posvet na temo delovanja oziroma preoblikovanja celotnega zborničnega sistema v Republiki Sloveniji.

Mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Poročilu o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010

Komisija za državno ureditev se je na 100. seji 4. 7. 2011 seznanila s poročilom o izvajanju Resolucije o Nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za leto 2010.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma poudaril, da je Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete temeljni akt, ki omogoča načrtno in usklajeno delovanje državnih institucij in civilne družbe ter zagotavlja ustrezno pozornost preprečevanju kriminala ob ustrezni zagotovitvi finančnih sredstev. Za izvajanje neposrednih nalog nadzora skrbi Komisija za preprečevanje in zatiranje kriminalitete, ki enkrat letno pripravi poročilo. Poročilo je zasnovano je tako, da sledi strategijam, programom v skupnih poglavjih in v povzetku navaja, da je bila večina nalog uresničenih. V letošnjem letu se izteka obdobje 2007-2011 in v medresorskem usklajevanju so že podlage za pripravo nove resolucije.

V razpravi je predstavnik predlagatelja z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil poročilo.

Komisija ugotavlja, da je bila na podlagi Zakona o policiji leta 2007 sprejeta Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za obdobje 2007-2011. Resolucija poudarja načrtno in usklajeno izvajanje dejavnosti, ki prispevajo k obvladovanju in zmanjševanju kriminalitete. Komisija poudarja pomen preventivnih dejavnosti, ki so temeljna kategorija preprečevanja in zatiranja kriminalitete. Zato je ob izteku obdobja 2007-2011 pomembno, da se tudi v prihodnje zagotovi pozornost preprečevanju kriminalitete in primerna finančna sredstva.

Komisija meni, da bi v smeri uspešnejšega preiskovanja gospodarskih in korupcijskih kaznivih dejanj ter ugotavljanja in zavarovanja protipravne premoženjske koristi ter v skladu z določbami 160.a člena Zakona o kazenskem postopku, ki točno določa pogoje, kdaj in v katerih primerih

lahko državni tožilec predlaga ustanovitev specializirane delovne skupine, kazalo izrabiti vse možnosti in še okrepiti medsebojno sodelovanje državnih tožilstev in policije.

Komisija na poročilo ni imela pripomb.

Bogomir Vnučec, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Poročilu o delu Nacionalnega preiskovalnega urada za leto 2010

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje **Mnenje k Poročilu o delu Nacionalnega preiskovalnega urada za leto 2010.**

Komisija za državno ureditev se je na 100. seji, dne 4. 7. 2011 seznanila s Poročilom o delu Nacionalnega preiskovalnega urada za leto 2010.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma poudaril, da je NPU v letu 2010 pričel s svojim delom. Vzporedno sta potekala dva projekta: implementacije projekta ustanovitve in operativne aktivnosti preiskovanja najzahtevnejših oblik gospodarske kriminalitete in korupcije. Vzpostavljena je bila fleksibilna organizacija, ki zajema 4 linije dela: korupcijo, finančno kriminaliteto, javno in poslovno kriminaliteto ter organizirano kriminaliteto, tudi preiskovanje umorov. V prvem letu delovanja je NPU zbiral obvestila zaradi suma storitve 68 kaznivih dejanj, opravljenih je bilo 59 hišnih preiskav, v 22 primerih so bile na pristojna državna tožilstva podane kazenske ovadbe zoper 61 osumljencev. Kjer so bili podani zakonski pogoji so bile dane pobude za začasno zavarovanje protipravno pridobljene premoženjske koristi, ki si jo je pridobilo 15 oseb. NPU je na tožilstva podal pobude za začasno zavarovanje protipravne premoženjske koristi, ki presega 5,5 mio evrov. Rezultati dela presegajo predvidene načrte prvega leta delovanja.

V razpravi je predstavnik predlagatelja z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložil poročilo.

Komisija ugotavlja, da novi pristop k preiskovanju kaznivih dejanj, oblika organiziranosti s fleksibilnimi preiskovalnimi skupinami in možnostjo prehajanja posameznih preiskovalcev med posameznimi linijami dela, če tako narekuje specifika zadev, ki se preiskuje, omogoča hitro odzivnost na problematiko in rezultate. Za uveljavitev in doseganje še vidnejših rezultatov NPU potrebuje določen čas in pogoje za delo.

V razpravi so člani komisije izpostavili:

- V nekaterih primerih mediji z izčrpnim poročanjem o zadevah dajejo vtis, da posedujejo več informacij od pristojnih organov. V nekaterih primerih so mediji prisotni v postopku skupaj s preiskovalnimi organi. Istočasno ukrepanje in poročanje lahko napeljuje tudi na dajanje določenih podatkov. V izogib morebitnemu odtekanju informacij je potrebno zagotoviti ustrezne ukrepe. Velika pozornost medijev lahko napeljuje javnost na napačne zaključke (nevarnost vnaprejšnje inkriminacije), še posebno, če odmevni postopki niso pripeljani do epiloga (npr. v sosednji državi je bil v gradbeni zadevi postopek hitro zaključen z obsodbo)
- Praksa kaže, da so postopki s področja gospodarske kriminalitete številčnejši in vse bolj zapleteni. Običajno so udeleženci v medijsko odmevnih postopkih ekonomsko pomembne osebnosti, ki imajo možnost zastopanja najboljših odvetnikov. Strategija obrambe lahko vključuje tudi informacije za medije, večše nastope in obrambo na sodiščih ter morebitno pobotanje brez sojenja, v korist stranke.

- Strokovna usposobljenost naših preiskovalnih organov primerjalno ne zaostaja za sosednjimi državami (npr. Avstrija, Hrvaška, Italija), so pa postopki zapleteni in omogočajo zaustavljanje. Kazalo bi osvetliti vlogo preiskovalnega sodnika in sodno preiskavo s podvajanjem že izvedenih dokazov (tudi do trikratno preverjanje), kjer se lahko zavlačuje kazenski postopek. Ponovno bi kazalo pretehtati rešitve kazenskega postopka, jih poenostaviti ter jih nadgraditi z vidika ustrežnejših rešitev, tudi v smeri razreševanja zahtevnega gospodarskega in javnofinančnega kriminala.

V smeri uspešnejšega preiskovanja gospodarskih in korupcijskih kaznivih dejanj ter ugotavljanja in zavarovanja protipravne premoženjske koristi ter v skladu z določbami 160.a člena Zakona o kazenskem postopku, ki točno določa pogoje, kdaj in v katerih primerih lahko državni tožilec predlaga ustanovitev specializirane delovne skupine, bi kazalo izrabiti vse možnosti in še okrepiti medsebojno sodelovanje državnih tožilcev in policije. V primeru, da pristojen organ za izdajo pisne odredbe, s katero se dovoli ali odredi izvajanje posameznega ukrepa, ne odločiti v osemindesetih urah (določba 156.a člena ZKP) in svoje odločitev brez odlašanja ne sporočiti predlagatelju, bi kazalo zaostri odgovornost.

Komisija poudarja, da je bilo v okviru obsežnih finančnih preiskav identificirano različno premoženje osumljencev kaznivih dejanj in premoženje oseb, na katere je bilo to premoženje preneseno ter na podlagi izpolnjenih zakonskih pogojev že podane pobude za začasno zavarovanje protipravno pridobljene premoženjske koristi. Izkušnje in uveljavljeno prakso evropskih držav glede pravil o razširjeni zaplembi premoženja bi kazalo tudi pri nas zakonsko nadgraditi.

Komisija poudarja, da bi v prihodnje kazalo še okrepiti sodelovanje vseh pristojnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin.

Bogomir Vnučec, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava.

Komisija za državno ureditev je na 102. seji 30. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnica predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudarila razloge za predlagane rešitve, ki sledijo pripombam tako kazenskopravnih teoretikov kot opozorilom in pobudam sodišč, državnih tožilcev in drugih pristojnih organov ter kritiki splošne in strokovne javnosti. V splošnem delu predlog določa podlage za uporabo ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja, opredeljuje institut skrajne sile in dejanske zmote, opredeljuje naklepno in malomarnostno krivdo, določa način dnevnih zneskov denarne kazni in uvaja možnost njene nadomestitve, omilitve ter nadomestitve izvrševanja kazni zapora. Opredeljuje odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem in natančneje določa pomen izrazov. V posebnem delu zakonika so oblikovani in usklajeni opisi kaznivih dejanj z določbami mednarodnih in evropskih aktov, ustrežnejše razmejitve med kaznivimi dejanji in prekrški, uvedene spremembe in dopolnitve kaznivih dejanj zoper

gospodarstvo, uvedeno novo kaznivo dejanje oškodovanje javnih sredstev, prenova kaznivih dejanj zoper varnost cestnega prometa ter odprava redakcijskih pomanjkljivosti.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je predlog zakona dobil podporo 30. seje Državnega zbora v prvi obravnavi. Dne, 28. 8. 2011 je bil vložen predlog za javno predstavitev mnenj.

Komisija meni, da je za obsežnejši projekt preureditve kazenskega materialnega prava potreben tehten in kritičen premislek. Del projekta prenove je tudi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku, Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in drugi.

Komisija meni, da bo javna predstavitev mnenj omogočila sodelovanje strokovne in širše javnosti in soočenje ter zbližanje stališč in možnosti za sooblikovanje ustrežnejših rešitev. Zbližanje stališč in končnih rešitev je hkrati dobra popotnica za lažjo izvedbo zakonskih določb v praksi.

V razpravi je predstavnica predlagatelja z odgovori na konkretno zastavljena vprašanja k nekaterim členom še dodatno obrazložila predlagane rešitve.

Člani komisije poudarjajo, da morajo biti določbe Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika jasne, pregledne, kakovostne in določne tako, da ne bodo dopuščale dvoma ali izigravanja pravnega reda.

Člani komisije so bili seznanjeni, da bo v nadaljnjem zakonodajnem postopku upoštevano mnenje Sodnega sveta k predlogu zakona.

Po razpravi so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Komisija za državno ureditev se je seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika - druga obravnava, EPA 1893 – V.
2. Komisija za državno ureditev se je seznanila z Mnenjem Sodnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika - prva obravnava, EPA 1893 – V.
3. Komisija za državno ureditev bo sprejela dokončno mnenje o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika po opravljeni javni predstavitvi mnenj.

Jože Mihelčič, l. r.
podpredsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava.

Komisija za državno ureditev je na 102. seji 30. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavica predlagatelja je uvodoma poudarila, da predlog zakona sledi cilju uresničevanja pravne varnosti in zakonitosti v kazenskem postopku in odpravlja pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije, uresničuje enakosti pred zakonom in zagotavlja pravice do enakega varstva pravic in enakosti v kazenskem postopku ter zagotavlja učinkovitejšo izvedbo

kazenskega postopka. Poglavitne rešitve zagotavljajo pravno podlago za učinkovitejši tek kazenskega postopka, ki bo omogočal skrajšane in poenostavljene oblike kazenskega postopka ter ekonomičen potek glavne obravnave. Predlog zagotavlja izpolnjevanje odločb Ustavnega sodišča ter poenostavlja in pospešuje mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Predlog zakona odpravlja v praksi ugotovljene pomanjkljivosti ureditve kazenskega postopka.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je predlog zakona dobil podporo 30. seje Državnega zbora v prvi obravnavi. Dne, 28. 8. 2011 je bil na matično delovno telo vložen predlog za javno predstavitev mnenj.

Komisija poudarja, da je za obsežnejši projekt preureditve kazenskega materialnega prava potreben tehten in kritičen premislek. Del projekta prenove je tudi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku, Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in drugi.

Komisija meni, da bo javna predstavitev mnenj omogočila sodelovanje strokovne in širše javnosti in soočenje ter zblížanje stališč in možnosti za sooblikovanje ustrežnejših rešitev. Zbližanje stališč in končnih rešitev je hkrati dobra popotnica za lažjo izvedbo zakonskih določb v praksi.

V razpravi je predstavnica predlagatelja z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno obrazložila predlagane rešitve.

Člani komisije so poudarili, da morajo biti določbe Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku jasne, pregledne, kakovostne in določne tako, da ne bodo dopuščale dvoma ali izigravanja pravnega reda.

Člani komisije opozarjajo na mnenje Sodnega sveta in Informacijske pooblaščenke na predlog spremembe drugega odstavka 149.b člena ZKP, s katerim bi policija lahko spremljala ves telefonski promet na baznih postajah, ne le klice na specifičnem telefonu. Komisija poudarja ustavno pravico do zasebnosti, ki bi lahko bila kršena v primeru preiskave in v njej udeleženi naključni ljudi.

Člani komisije so bili seznanjeni, da bo v nadaljnjem zakonodajnem postopku upoštevano mnenje Sodnega sveta k predlogu zakona.

Po razpravi so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Komisija za državno ureditev se je seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku - druga obravnava, EPA 1892 – V.
2. Komisija za državno ureditev se je seznanila z Mnenjem Sodnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku - druga obravnava, EPA 1893 – V.
Komisija za državno ureditev se je seznanila z Mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku - druga obravnava, EPA 1892 – V.
3. Komisija za državno ureditev bo sprejela dokončno mnenje o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika po opravljeni javni predstavitvi mnenj.

Jože Mihelčič, l. r.
podpredsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev K Predlogu zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI) – druga obravnava

Komisija za državno ureditev je Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje K Predlogu zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI) – druga obravnava.

Komisija za državno ureditev je na 102. seji 30. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI) – druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Francom Jurijem.

Komisija podpira predlog zakona.

Predstavnik predlagatelj je uvodoma poudaril prizadevanje za učinkovito omejevanje organiziranega kriminala z odvzemom premoženja nezakonitega izvora. Predlog predvideva uvedbo finančne preiskave. Po predlogu bo postopek potekal proti premoženju po načelu obrnjenega dokaznega bremena. Preiskovanec bo moral dokazati od kod mu premoženje za petletno obdobje za nazaj.

Predlog zakona je pripravljen v sodelovanju z Ministrstvom za pravosodje in je deležen splošne podpore za ureditev obravnavane problematike.

Predstavnica Ministrstva za pravosodje je poudarila, da Vlada Republike Slovenije podpira cilj, ki se zasleduje s predlogom zakona, da nihče ne more obdržati premoženja, ki ga je pridobil na nezakonit način in ob vzpostavitvi suma storitve določenih kaznivih dejanj ne more izkazati zakonitega izvora premoženja.

V razpravi sta predstavnik predlagatelja in Ministrstva za pravosodje z odgovori na zastavljena vprašanja še dodatno pojasnila predlagane rešitve.

Komisija ugotavlja, da je bil predhodno v zakonodajni postopek vložen Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora EPA 1386-V. Javna predstavitev mnenj je razgrnila dileme, različna stališča in nasprotujoča si strokovna mnenja. Obravnavani Predlog zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora EPA 1973-V je dobil podporo prve obravnave 30. seje Državnega zbora 15. 7. 2011.

Komisija obžaluje, da niso bile zakonske rešitve o odvzemu premoženja nezakonitega izvora sprejete že mnogo prej, saj bi predlog katerekoli predhodne Vlade Republike Slovenije podal tehtno sporočilo o pripravljenosti razreševanja problematike.

Komisija poudarja, da obstajajo glede predloga strokovni pomisleki o možnih rešitvah in bi kazalo predlog dopolniti.

Komisija na 100. seji 4. 7. 2011 ob obravnavi Poročila o delu NPU za leto 2010 ugotavlja, da je bilo v okviru obsežnih finančnih preiskav identificirano različno premoženje osumljencev kaznivih dejanj in premoženje oseb, na katere je bilo to premoženje preneseno ter na podlagi izpolnjenih zakonskih pogojev že podane pobude za začasno zavarovanje protipravno pridobljene premoženjske koristi. Izkušnje in uveljavljeno prakso evropskih držav glede pravil o razširjeni zaplombi bi kazalo tudi pri nas zakonsko nadgraditi.

Člani komisije so izrazili pomislek glede uvedbe finančne preiskave za petletno obdobje, saj obstajajo možnosti pridobitve arhivskega gradiva (npr. arhivski dokumenti NLB) za daljše časovno obdobje, zato bi kazalo opredeliti npr. dvajsetletno časovno obdobje. Ob tem gre opozoriti, da bi

kazalo razločiti obdobje ugotavljanja premoženja od obdobja, za katero je bila uvedena finančna preiskava.

Po zagotovilih predstavnika predlagatelja obstaja politična volja in pripravljenost, da se predlog v amandmajski obliki nadgradi in izboljša.

Jože Mihelčič, l. r.
podpredsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) – druga obravnava.

Komisija za državno ureditev je na 102. seji 30. 8. 2011 obravnavala in opravila razpravo o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Mnenje o predlogu zakona je komisija sprejela na podlagi sklepa, po izvedeni javni predstavitvi mnenj v Državnem zboru 29. 9. 2011, na 21. izredni seji 30. 9. 2011.

Komisija ne podpira predloga zakona.

Predstavnica predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudarila razloge za predlagane rešitve, ki sledijo pripombam tako kazenskopravnih teoretikov kot opozorilom in pobudam sodišč, državnih tožilcev in drugih pristojnih organov ter kritiki splošne in strokovne javnosti. V splošnem delu predlog določa podlage za uporabo ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja, opredeljuje institut skrajne sile in dejanske zmote, opredeljuje naklepno in malomarnostno krivdo, določa način dnevnih zneskov denarne kazni in uvaja možnost njene nadomestitve, omilitve ter nadomestitve izvrševanja kazni zapora. Opredeljuje odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem in natančneje določa pomen izrazov. V posebnem delu zakonika so oblikovani in usklajeni opisi kaznivih dejanj z določbami mednarodnih in evropskih aktov, ustreznejše razmejitve med kaznivimi dejanji in prekrški, uvedene spremembe in dopolnitve kaznivih dejanj zoper gospodarstvo, uvedeno novo kaznivo dejanje oškodovanje javnih sredstev, prenova kaznivih dejanj zoper varnost cestnega prometa ter odprava redakcijskih pomanjkljivosti.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika v prvi obravnavi dobil podporo na 30. seji Državnega zbora. Dne, 29. 9. 2011 je bila v Državnem zboru opravljena javna predstavitev mnenj o predlogu zakona.

Komisija meni, da je za obsežnejši projekt preureditve kazenskega materialnega prava potreben tehten in kritičen premislek.

Javna predstavitev mnenj omogoča sodelovanje strokovne in širše javnosti in soočenje ter zbližanje stališč in možnosti za sooblikovanje ustreznih rešitev. Zbližanje stališč in končnih rešitev je hkrati dobra popotnica za lažjo izvedbo zakonskih določb v praksi.

Navkljub nekaterim dobro izvedenim rešitvam Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-1B) obstajajo pomisleki glede možnih rešitev.

Parcialno gledano so posamezne spremembe potrebne in na ustrezen način odpravljajo nekatere v teoriji in praksi izpostavljene dileme. Komisija meni, da bi kazalo slediti dolgoročnemu cilju, s katerim bi se zagotovila pravna podlaga za sodobne in učinkovite rešitve.

Člani komisije poudarjajo, da morajo biti določbe Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika jasne, pregledne, kakovostne in določne, tako da ne bodo dopuščale dvoma ali izigravanja pravnega reda.

Komisija meni, da bi kazalo morebitne spremembe in dopolnitve tako pomembnega predloga pripraviti celovito, brez časovnih omejitev, ob upoštevanju prakse v največji možni meri, utemeljeno in premišljeno.

Bogomir Vnučec, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K) – druga obravnava.

Komisija za državno ureditev je na 102. seji 30. 8. 2011 obravnavala in opravila razpravo o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Mnenje o predlogu zakona je komisija sprejela na podlagi sklepa, po izvedeni javni predstavitvi mnenj v Državnem zboru 29. 9. 2011, na 21. izredni seji 30. 9. 2011.

Komisija ne podpira predloga zakona.

Predstavnica predlagatelja je uvodoma poudarila, da predlog zakona sledi cilju uresničevanja pravne varnosti in zakonitosti v kazenskem postopku in odpravlja pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije, uresničuje enakosti pred zakonom in zagotavlja pravice do enakega varstva pravic in enakosti v kazenskem postopku ter zagotavlja učinkovitejšo izvedbo kazenskega postopka. Poglavitne rešitve zagotavljajo pravno podlago za učinkovitejši tek kazenskega postopka, ki bo omogočal skrajšane in poenostavljene oblike kazenskega postopka ter ekonomičen potek glavne obravnave. Predlog zagotavlja izpolnjevanje odločb Ustavnega sodišča ter poenostavlja in pospešuje mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Predlog zakona odpravlja v praksi ugotovljene pomanjkljivosti ureditve kazenskega postopka.

Člani komisije so bili seznanjeni, da je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku v prvi obravnavi dobil podporo na 30. seji Državnega zbora. Dne, 29. 9. 2011 je bila v Državnem zboru opravljena javna predstavitev mnenj o predlogu zakona.

Komisija poudarja, da je za obsežnejši projekt preureditve kazenskega materialnega prava potreben tehten in kritičen premislek.

Javna predstavitev mnenj omogoča sodelovanje strokovne in širše javnosti in soočenje ter zblizanje stališč in možnosti za sooblikovanje ustrežnejših rešitev. Zblizanje stališč in končnih rešitev je hkrati dobra popotnica za lažjo izvedbo zakonskih določb v praksi.

Člani komisije opozarjajo, da bi pri snovanju novih rešitev kazalo u večji meri slediti naši sodni praksi in se s tehtnim preudarkom zgledovati po praksi tujih držav.

Uvedba nove faze postopka s predobrnovananim narokom bo omogočala izjavo obdolženca o priznanju ali zanikanju krivde, od katere bo odvisen nadaljnji postopek. V primeru obtoženčevega priznanja krivde se bo lahko postopek hitro končal z narokom za izrek kazenske sankcije brez oprave glavne obravnave. V primeru morebitne glave obravnave se bo sodišče ukvarjalo le z izvajanjem vnaprej predlaganih dokazov obtožbe oziroma obrambe. Kazalo bi upoštevati dodatne okoliščine in možnost predlaganja novih dokazov (dokazni standard za obsodbo). Komisija opozarja na opustitev do sedaj veljavnega dokaznega standarda, zaradi česar je ugotavljanje resnice drugotnega pomena. V vsakem postopku je resnica pomembna procesnopravna kategorija.

Komisija je izrazila načelni pomislek glede sporazuma o priznanju krivde, ki sicer predstavlja možnost reševanja kazenskih zadev na podlagi dogovora med državnim tožilcem ter obdolžencem in njegovim zagovornikom. Možnost sklenitve sporazuma bi se lahko izkazala samo kot privilegij bogatih obdolžencev, ki si lahko najamejo odvetnika.

Člani komisije opozarjajo na mnenje Sodnega sveta in Informacijske pooblaščenke na predlog spremembe drugega odstavka 149.b člena ZKP, s katerim bi policija lahko spremljala ves telefonski promet na baznih postajah, ne le klice na specifičnem telefonu. Komisija poudarja ustavno pravico do zasebnosti, ki bi lahko bila kršena v primeru preiskave in v njej udeleženi naključni ljudi.

Komisija meni, da bi kazalo slediti dolgoročnemu cilju, s katerim bi se zagotovila pravna podlaga za učinkovit tek kazenskih postopkov in odpravile pomanjkljivosti veljavne ureditve slovenskega kazenskega postopka, ugotovljene v praksi.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Bogomir Vnučec, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM- A) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM- A) – skrajšani postopek.

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 43. seji 31. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM- A), ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

Spremembe zakona so potrebne zaradi uskladitve z Direktivo evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem prometu, Zakonom o storitvah na notranjem trgu ter predpisi, ki urejajo prekrške. Zakonu o gozdnem reprodukcijskem materialu se v 23. členu doda nov odstavek, ki določa pozitiven molk organa, za postopke izdaje odločbe, posebnosti glede rokov in odločanja v upravnem postopku pa smiselno uporabo 10., 11. in 12. člena Zakona o storitvah na notranjem trgu. Pri odločanju v upravnih postopkih se bo uvedel pozitiven molk organa, kar pomeni, da se

bodo vse popolne vloge reševale v najkrajšem možnem roku. V primeru molka organa po pretečenem roku po vloženi popolni vlogi za izdajo dovoljenja se bo štelo, da je zahtevku stranke ugodeno. V kazenskih določbah je spremenjena valuta, s katero se za prekrške kaznuje kršitelj in sicer se slovenski tolarji nadomestijo z evri. Vsebinsko se kazenske določbe usklajujejo z Zakonom o prekrških tako, da se odpravljajo mandatne kazni. Kršitve zakona se obravnavajo kot prekrški, ki se jih kaznuje z globo.

Komisija soglaša z ugotovitvijo, da Zakon o gozdnem reprodukcijskem materialu določa pogoje za pridelovanje, trženje in uporabo gozdnega reprodukcijskega materiala, obveznosti oseb, ki se ukvarjajo s pridelovanjem, trženjem in uvažanjem reprodukcijskega materiala; strokovne naloge v zvezi z izvozom, kakovostjo in istovetnostjo reprodukcijskega materiala, pridobivanje, uporabo in izmenjavo podatkov in informacij, rezerve semenskega materiala in gozdno gensko banko.

Cvetko Zupančič, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 - december 2012

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09 – odl. US) in 154.g člena Poslovnika Državnega zbora je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve na 42. seji, 31. 8. 2011, sprejela naslednje Mnenje k Predlogu deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 - december 2012.

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je obravnavala Predlog deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 - december 2012, ki ga je v sprejem Državnemu zboru predložila Vlada na podlagi drugega odstavka 5. člena Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije ter drugega odstavka 154.f člena Poslovnika Državnega zbora.

Na seji komisije so sodelovali predstavniki Službe Vlade RS za razvoj in evropske zadeve ter Ministrstva za zunanje zadeve.

Člani komisije so bili seznanjeni, da obravnavani dokument sestavljata Predlog deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 – december 2012 in Prednostne naloge za delo v Svetu v obdobju julij 2011 – december 2012. Prvi del obsega ključne politične usmeritve Republike Slovenije, v drugem delu pa so predstavljene sektorske prednostne naloge po posameznih področjih. Prednostne naloge so spremni dokument k deklaraciji, v katerem so glavne politične usmeritve Slovenije prevedene na bolj operativno raven. Gradivu je dodana obrazložitev, ki po posameznih področjih podrobneje opisuje stanje v Evropski uniji. Predlog deklaracije določa prednostne naloge Slovenije kot države članice na področju evropskih zadev z vidika nalog in aktivnosti, ki jih bo morala Slovenija izvajati prvenstveno v okviru Sveta kot tudi v okviru Evropskega sveta. Podlaga za pripravo predloga deklaracije sta osemnajstmesečni program Sveta in letni zakonodajni program Evropske komisije. Letošnje gradivo za razpravo je sedmo po vrsti.

V razpravi je bilo izraženo obžalovanje, da se Evropska unija ni mogla učinkovito spoprijeti z negativnimi trendi na mednarodnih finančnih trgih ter poslabšanjem splošne gospodarske klime v svetovnem gospodarstvu. Izraženo je bilo mnenje, da bi se na ravni EU morali zavzeti za uveljavitev mehanizmov, ki bi zagotavljali več socialne države.

Po mnenju članov komisije Slovenija v preteklosti ni dovolj uveljavljala ambicij za zagotavljanje pogojev za delovanje svojih državljanov v institucijah EU. Slovenija bi morala nadaljevati s prizadevanji za ustrezno zastopanost zaposlenih slovenskih državljanov in večjo pozornost nameniti možnosti napotitve strokovnjakov v institucije. Komisija zagovarja kadrovske okrepitve Slovenije v EU z organizirano podporo države ustrezni usposobljenosti kandidatom začetnikom.

Komisija je menila, da na področju energetike Slovenija ni enakovredno integrirana v evropski energetske sistem. Komisija je izpostavila bojazen, da si Evropska unija s svojo politiko energetske učinkovitosti omejuje konkurenčnost.

Glede davka na dodano vrednost je bila izražena podpora sprejetju dokončnega sistema obdavčevanja transakcij na ravni EU. Komisija podpira ukrepe, ki bodo zagotovili nevtralnost sistema davka na dodano vrednost, konkurenčnost podjetij in vzdržnost javnih financ ter zmanjšali administrativne obremenitve in stroške za podjetja in davčne uprave.

V zvezi s pravicami intelektualne lastnine je bilo zastavljeno vprašanje, ali je med to pravico zajet tudi patent EU. Spoznanja o vedno večjem pomenu pravic intelektualne lastnine za gospodarstvo EU, narekujejo zakonodajne spremembe za izboljšanje položaja pri uveljavljanju teh pravic. Člani komisije podpirajo prizadevanja za čimprejšnjo vzpostavitev enotnega patentnega varstva in sprejetje zakonodaje na ravni EU za okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.

Člani komisije so izrazili podporo nadaljevanju širitvenega procesa Evropske unije. Komisija podpira tudi evropsko perspektivo držav Zahodnega Balkana, pri čemer se strinja, da države Zahodnega Balkana ostajajo prioriteta Slovenije v skladu z njeno zunanje-politično strategijo. Komisija pa opozarja, da so posamezne države članice v svojem delovanju prehitale Slovenijo ter okrepile prisotnost in delovanje v tej regiji.

Izpostavljeno je bilo vprašanje, ali Slovenija namenja ustrezno pozornost prehodni libijski oblasti. Predstavnik Ministrstva za zunanje zadeve je pojasnil, da Slovenija spremlja dogajanja v južnem Sredozemlju. Slovenija je pripravljena pomagati novi libijski oblasti pri procesu tranzicije in obnove države. Svojo politično podporo je Slovenija že izrazila s priznanjem Nacionalnega tranzicijskega sveta. Slovenija deluje tudi s humanitarnimi aktivnostmi.

Po zaključku razprave je komisija sprejela naslednji sklep :

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je obravnavala Predlog deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v obdobju julij 2011 - december 2012 in k njemu nima pripomb.

Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS- F) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje

k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS- F) – skrajšani postopek.

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 43. seji 31. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM- A), ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslank in poslancev (prvopodpisani Marijan Križman).

Komisija predlog zakona podpira.

Predlagatelj predloga zakona navaja, da je v dosednji rešitvi zakona še posebej bil izrazit problem upravljanja v primerih razpolaganja, ki niso povezani z javnim interesom, vendar je absolutna večina članov agrarne skupnosti dosegla soglasje glede poslov, ki presegajo okvire rednega upravljanja in manjšina praktično v celoti blokira absolutno večino pri upravljanju z njihovim premoženjem. Z dopolnitvijo besedila obstoječega 11. člena zakona, se bo odpravila popolna blokada zmožnosti upravljanja s skupnim premoženjem članov agrarnih skupnosti, ki sicer dosežejo absolutno večino pri odločitvah, ki se nanašajo na skupno premoženje. Člani agrarnih skupnosti odločajo o poslih, ki presegajo okvir rednega upravljanja in o spremembi rabe nepremičnine, s soglasjem več kot treh četrtin članov agrarne skupnosti glede na njihove solastniške deleže. Namen poglobitnih rešitev predloga zakona je, da se doseže dejanska možnost skupnega upravljanja premoženja, ki je v lasti posameznih članov agrarnih skupnosti ter se z dopolnitvijo zakona jasno določi način odločanja o poslih, ki presegajo okvir rednega upravljanja. Z dopolnitvijo zakona se bolj učinkovito ureja primere, ko zaradi neznanega imena ali naslova dediča po pokojnem članu agrarne skupnosti ni mogoče upravljati s skupnim premoženjem.

Predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je predstavil ustno stališče oziroma pogled na predlagani osnutek sprememb, saj Vlada RS še ni sprejela mnenja do novele zakona. Poudaril je, da je ta trenutek rešeno vprašanje rednega upravljanja dejavnosti agrarnih skupnosti ter poseg v lastnino, ki je v javnem interesu. Ni pa rešitev glede poslov, ko gre za oddajanje v nakup, promet s to lastnino, zemljiške operacije, skratka kompletna dejavnost na področju prometa s lastnino, kjer je potrebno stoddostno soglasje članov agrarnih skupnosti. Solastnina se v postopku dedovanja obravnava kot vsaka druga solastnina. Pravna stroka se zavzema za to, da bi taksativno določili kateri posegi so potrebni za upravljanje oziroma kateri so tisti posli, ki bi jih lahko taksativno določili.

Komisija ugotavlja, da je poglobitna težava, ki onemogoča stvarnopravno razpolaganje s premoženjem agrarnih skupnosti, da agrarna skupnost ni pravna oseba. Iz primerjave ureditev agrarnih skupnosti v drugih pravnih sistemih, (Italija, Avstrija) izhaja, da so tam agrarne skupnosti organizirane kot samostojne pravne osebe, ki pa delujejo po sprejetih notranjih pravilih oziroma statutih, ki jih z ustrezno večino sprejmejo člani. Predlog zakona ne predvideva pravne subjektivitete agrarnih skupnosti, zato se težave pojavljajo predvsem pri ravnanju z nepremičnim premoženjem, kjer ima vpis v zemljiško knjigo konstitutiven učinek pri nastanku stvarne pravice.

Komisija meni, da bi s predlaganimi spremembami zakona učinkovito urejali primere, ko zaradi neznanega imena ali naslova dediča po pokojnem članu agrarne skupnosti ni mogoče upravljati s premoženjem agrarne skupnosti. Predlagana dopolnitev predstavlja možnost gospodarjenja z zemljišči, ki so sedaj prav iz razlogov, zaradi katerih se predlaga dopolnitev, prepuščena zaraščanju ter neobdelovanju in za katere se ne more načrtovati trajnostno gospodarjenje. Posledice nezmožnosti gospodarjenja z navedenimi zemljišči so negativne in se odražajo v krčitvi obdelovalnih kmetijskih površin in večanji gozdnatih površin na območjih z že tako visoko stopnjo gozdnatosti, nezmožnosti ekonomičnega izkoriščanja gozdov in pridobivanja lesne mase, nezmožnosti izvajanja investicij na področju javne infrastrukture ipd.

Komisija predlaga, da se preuči, ali predlagane spremembe oziroma dopolnitve zakonodaje omogočajo dosego ciljev, ki jih želijo doseči predlagatelji zakona, to je članom agrarnih skupnosti gospodariti s svojim premoženjem. Težave agrarnih skupnosti bi lahko edino učinkovito odpravili tako, da bi s spremembo zakonodaje agrarnim skupnostim podelili pravno subjektiviteto, zato

predlaga, da pravna služba Državnega sveta RS in Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije skupaj s predlagatelji zakona v nadaljnji fazi zakonodajnega postopka predlog dopolnijo s pravnimi rešitvami, pri čemer je treba stremeti oziroma se izogibati ustavnim omejitvam.

Cvetko Zupančič, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost - skrajšani postopek.

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 48. seji 30. 8. 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona podpira.

S predlaganimi rešitvami naj bi se izboljšala likvidnosti podjetij, ki imajo neplačane terjatve do podjetij v prisilni poravnavi ali do podjetij v stečajju, predlog zakona pa tudi določa, da bi davčni zavezanec lahko popravljaj obračunani in neplačani DDV že ob uvedbi stečajnega postopka in postopka prisilne poravnave in ne šele kasneje.

Glede predloga v 2. členu je komisija izrazila pričakovanje, da se bo država aktivneje vključevala v procese stečajnih postopkov. Uvaja se namreč ukrep, ki bo davčnim zavezancem omogočil zmanjšanje obračunanega in neplačanega DDV od priznanih terjatev, ki jih je v postopku prisilne poravnave(do 30%) ali v stečajnem postopku (do 60%) prijavil davčni zavezanec. Ob naknadnem prejemu plačila mora davčni zavezanec od prejetega plačila, ki presega znesek nepopravljenega DDV, le-tega seveda obračunati. Po mnenju komisije bi aktivnejše vključevanje države v postopke, ki jih ureja zakonski predlog lahko pričakovali, če bi namesto 30 oz. 60 % bonitete bila uvedena 100% boniteta po oškodovancih.

Mag. Stojan Binder, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu (ZZdrav-A) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu (ZZdrav-A) – skrajšani postopek.

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 58. seji 31. avgusta 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu, ki ga je v zakonodajno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona ne podpira in meni, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Komisija se je seznaniła z razlogi za sprejem predloga zakona, podanimi s strani predlagatelja, ter pripombami Slovenskega homeopatskega društva, Sindikata zdravilcev Slovenije in Varuha človekovih pravic Republike Slovenije.

Komisija ugotavlja, da je Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti maja 2007, ko je obravnavala Predlog zakona o zdravilstvu, do njega zavzela negativno stališče, skupina državnih svetnikov pa je oktobra 2007 podala predlog za odločilni veto na omenjeni predlog zakona, v katerem je opozorila na njegove ključne pomanjkljivosti – neustreznost stoge ločitve šolske in komplementarne medicine, neracionalnost ustanovitev zdravilske zbornice z obveznim članstvom ter neusklajenost s stališči izvajalcev.

Komisija je bila seznanjena, da je Ministrstvo za zdravje na lastno pobudo v začetku leta 2009 začelo s pripravo novega predloga zakona - Predloga zakona o zdravilski dejavnosti, v pripravo katerega so bili vključeni tudi člani Komisije za pripravo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu, v njegovo besedilo pa so bili vključeni predlogi Ministrstva za zdravje, Ministrstva za gospodarstvo, strokovnih združenj ter pripombe državnih svetnikov ter poslancev iz leta 2007.

Predlog zakona o zdravilski dejavnosti je bil torej usklajen in pripravljen za nadaljnjo proceduro že konec leta 2009, ministrstvo pa je do aprila 2011, ko je v javno razpravo vložilo popolnoma novo besedilo – Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu, zagovarjalo njegove rešitve. Komisiji obrazložitev, zakaj je do tega prišlo, ni bila podana.

Glede na Predlog zakona o zdravilski dejavnosti naj bi izvajanje zakona (odločanje in nadzor) pod svoje okrilje prevzelo Ministrstvo za zdravje, posledično pa ne bi prišlo do ustanovitve zbornice, ker bi bilo težko v eni sami zbornici združiti interesno tako različne izvajalce zdravilskih sistemov in zdravilskih metod, zagotoviti ustrezno transparentnost delovanja ter zagotoviti finančna sredstva za delovanje zbornice. Prišlo bi tudi do razširitve možne statusnih oblik opravljanja zdravilske dejavnosti - poleg gospodarske družbe in samostojnih podjetnikov še na društva in zavode.

Komisija na podlagi predstavljenih dejstev s strani Slovenskega homeopatskega društva ter Sindikata zdravilcev in mnenja namestnika Varuha človekovih pravic ugotavlja, da predložena novela Zakona o zdravilstvu, ki jo je Ministrstvo za zdravje v zakonodajno proceduro vložilo 24. 6. 2011, nima nobene vsebinske povezave s Predlogom zakona o zdravilski dejavnosti, ki se je pripravljala pretekli dve leti in bil usklajen med vsemi ključnimi deležniki, ter da ne rešuje nobene izmed izpostavljenih problemov s strani izvajalcev zdravilske dejavnosti.

Komisija prav tako ugotavlja, da se Zakon o zdravilstvu do sedaj še ni ustrezno implementiral, saj ni prišlo do predvidene ustanovitve zdravilske zbornice zaradi številnih praktičnih ovir, med drugim tudi zato, ker s strani Ministrstva za zdravje še niso bili sprejeti vsi potrebni podzakonski akti za zagotovitev prenosa javnih pooblastil na zbornico.

Komisija je bila seznanjena z dejstvom, da je Republika Slovenija že prejela opomin Evropske komisije, ker še ni ustrezno prenesla določb Direktive Evropske parlamenta in Sveta 2006/123/ES z dne 12. decembra 2006 o storitvah v notranjem trgu (v nadaljevanju: Direktive o storitvah na notranjem trgu) v svojo nacionalno zakonodajo. Pri tem je potrebno izpostaviti, da bi to morala storiti že do konca 2009, pri čemer je bilo že do sprejema veljavnega Zakona o zdravilstvu dovolj časa za takšen prenos in usklajevanje z izvajalci zdravilske dejavnosti, pa tudi na to, da je tudi besedilo Predloga zakona o zdravilski dejavnosti, ki je skorajda čez noč izginil iz obravnave, vsebovalo zahtevane uskladitve z omenjeno direktivo in s tega vidika zagotovo ne more biti nesprejemljivo.

Komisija v zvezi s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilstvu opozarja, da predlagana razširitev kroga oseb, ki na podlagi dovoljenja zbornice lahko opravljajo zdravilsko dejavnost, na tuje fizične in pravne osebe ter navedeni pogoji za pridobitev takšnega dovoljenja,

vzpostavljajo diskriminatorno stanje v odnosu do domačih fizičnih in pravnih oseb, ki bi želele opravljati omenjene storitve, zlasti zdravnikov. Tujim fizičnim in pravnim osebam bi bilo namreč dovoljeno opravljanje zdravilskih storitev zgolj na podlagi prijave na Ministrstvo za zdravje pod pogojem, da zdravilsko dejavnost že izvajajo v drugi državi članici in so tam že pridobili dovoljenje za izvajanje te dejavnosti, ki pa jo v tujini, v nasprotju s slovensko ureditvijo, lahko izvajajo tudi zdravniki. Slovenski zdravniki, ki se jim v primeru, če opravljajo zdravilsko dejavnost, v skladu s 34. členom Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/2006-UPB3, 15/2008, 58/2008, 49/2010 in 107/2010), ne podeli licenca za opravljanje zdravniške službe, oziroma se jim ta celo lahko odvzame, bi bili s tem diskriminirani v primerjavi s kolegi iz tujine, ki takšne prepovedi nimajo.

Primerjave s sosednjimi in ostalimi evropskim državami kažejo, da je Slovenija edina, ki strogo ločuje zdravniško dejavnost od zdravilske, namesto da bi se sledilo smernicam Svetovne zdravstvene organizacije (WHO), ki v svojih strategijah spodbuja vgraditev povezave med tradicionalno medicino ter komplementarno medicino, na kar je Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti opozorila že leta 2007, ob sprejemanju trenutno veljavnega zakona.

Za dosego omenjene povezave med tradicionalno in komplementarno medicino in sledenju sodobnim trendom na področju zdravljenja, bi bilo potrebno spremeniti in dopolniti kar nekaj zakonov, v prvi vrsti pa Zakon o zdravilstvu na način kot ga je nakazal Predlog zakona o zdravilski dejavnosti in ne v predstavljeni zelo omejeni različici, ki se nanaša le na prenos določb Direktive o storitvah na notranjem trgu v nacionalno zakonodajo ter inšpekcijski nadzor. Prav tako bi bil nujno potrebne tudi spremembe in dopolnitve Zakon o zdravniški službi v delu, ki zdravnikom odreja licenco v primeru izvajanja zdravilske dejavnosti, Zakona o zdravilih v povezavi z vključevanjem zdravnikov v predpisovanje homeopatskih zdravil in svetovanje o njihovi varni uporabi ter sprejem ustreznih podzakonskih aktov v povezavi z Zakonom o zdravstveni dejavnosti v delu, ki se nanaša na izvajanje dopolnilnih, tradicionalnih in alternativnih oblik diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije (58. in 59. člen zakona) s strani zdravstvenih delavcev.

Komisija opozarja, da se pri urejanju področja zdravilske dejavnosti ne bi smelo zanemariti vidika uporabnikov v smislu sledenja ciljem povezovanja tradicionalne in komplementarne medicine na način, ki bo uporabniku teh storitev zagotovil čim večjo stopnjo varnosti in kakovosti storitev. Hkrati komisija ocenjuje, da je odnos do vsebine Zakona o zdravilstvu odličen pokazatelj neutemeljenega negativnega odnosa medicinske stroke do izvajalcev komplementarne medicine, tudi lastnih kolegov, na škodo potencialnih uporabnikov. Prav zato bi moral biti zakonodajalec oziroma izvršna oblast tista, ki bi morala ta odnos presekati in zakonsko vzpostaviti ustrezne pogoje za povezovanje obeh omenjenih zvrsti medicine z namenom doseganja čim boljših rezultatov zdravljenja.

Komisija na podlagi navedenih ugotovitev predloga zakona ne podpira in predlaga matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora, da v skladu z drugim odstavkom 128. člena Poslovnika Državnega zbora sprejme sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Boris Šuštaršič, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o biocidnih proizvodih (ZBioP-A) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05-UPB1 in 95/09-odl. US) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o biocidnih proizvodih (ZBioP-A) – druga obravnava.

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 58. seji 31. avgusta 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o biocidnih proizvodih, ki ga je v zakonodajno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije, in ga **podprla**.

Komisija podpira ključni cilj novele zakona, to je racionalizacijo postopkov odobrevanja prometa in uporabe biocidnih proizvodov, ki jih izvajajo pristojni državni organi, pod pogojem še večje skrbi za varnosti in zdravje ljudi, živali in okolja.

Komisija izraža skrb, da bo napovedana uveljavitev Uredbe EU o dajanju v promet in uporabi biocidnih proizvodov v letu 2013, ki bo neposredno uporabljiva in bo torej izničila posebnosti nacionalne ureditve s ciljem poenotenja postopkov na evropski ravni, zelo verjetno prizadela tudi velik del slovenskih proizvajalcev in ponudnikov biocidnih proizvodov, ki imajo že sedaj, zaradi relativne majhnosti slovenskega gospodarstva, v konkurenci z večjimi in finančno bolj podkrepjenimi igralci na trgu slabši izhodiščni položaj pri plasiranju izdelkov na domači in tuje trge.

Ker pri predloženi noveli kot eden od glavnih razlogov za njen sprejem naveden prenos na nivoju EU dogovorjenih postopkov in rešitev v nacionalno zakonodajo, ki naj bi zagotovil neprekinjen prehod iz nacionalnega v enoten sistem, komisija poziva Vlado, da naj v fazi usklajevanja o vsebini uredb EU ter pri prenosu posameznih določb direktiv v nacionalno zakonodajo še bolj aktivno nastopa kot zagovornik slovenskega gospodarstva ter v največji možni meri poskrbi za zaščito njegovih interesov.

Boris Šuštaršič, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C) – tretja obravnava

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C) – tretja obravnava

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na svoji 58. seji 31. avgusta 2011 ponovno obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov, katerega tretjo obravnavo bo Državni zbor, po sklepu Državnega zbora z dne 12. 7. 2011, opravil na septembrskem zasedanju.

Komisija je opravila ponovno razpravo v zvezi s predlogom zakona na podlagi prejete Prošnje Zavoda invalidskih podjetij Slovenije (ZIPS) za formalno vložitev in podporo predloga za amandma k Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (ZZRZI-C) – tretja obravnava.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov je sicer v fazi druge obravnave komisija obravnavala na svoji 57. seji 15. junija 2011, prav tako je svoje mnenje k dopolnjenemu predlogu zakona sprejel tudi Državni svet na svoji 39. seji 6. 7. 2011, ki predloga zakona ni podprl, med drugim tudi zaradi nerazumnega roka začetka uporabe zakona v povezavi z zaostrenimi pogoji pridobivanja državnih pomoči na podlagi dviga deleža zaposlenih invalidov v invalidskih podjetjih na 50 %.

Komisija se je seznanila s predlogom amandmaja ZIPS k 36. členu (glede na predloženo besedilo zakona za tretjo obravnavo sedaj 35. členu) predloga zakona, ki se glasi:

V 36. členu se doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Pogoj zaščitne zaposlitve iz 42. člena Uredbe o splošnih skupinskih izjemah za porabo državnih pomoči je potrebno doseči v enem letu od uveljavitve tega zakona, do takrat pa za porabo državnih pomoči za vse dovoljene namene zadostuje pogoj 40 % zaposlenih invalidov v gospodarski družbi, ki ima status invalidskega podjetja po 53. členu zakona.«

Komisija se zaveda nujnosti upoštevanja določb Uredbe Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L št. 214 z dne 9.8.2008) - Uredbe o splošnih skupinskih izjemah (v nadaljevanju: Uredba), vendar pri tem opozarja na nujnost upoštevanja posebnosti dosedanje slovenske zakonodajne in ekonomske ureditve delovanja invalidskih podjetij in zaposlitvenih centrov. Prav tako ugotavlja, da bi predlagani amandma omogočil porabljanje državne pomoči v invalidskih podjetjih v skladu z določili evropske uredbe od dneva uveljavitve zakona, prehodno obdobje pa bi invalidskim podjetjem omogočilo pridobiti čas za izpolnitev zgolj enega formalnega pogoja, torej povečanja zaposlenosti invalidov na 50 %. Hkrati bi se s tem rešilo tudi vprašanje porabe sredstev, ki so bila računovodsko oblikovana še po veljavnem zakonu, zlasti v tistih invalidskih podjetjih, ki še nimajo 50 % zaposlenosti invalidov.

Komisija opozarja tudi na neupravičeno uvajanje različnih pogojev izvrševanja določb predloga zakona za izvršno oblast na eni strani ter invalidska podjetja na drugi. Prej 36. člen (v fazi tretje obravnave 35. člen), namreč dopušča ministrstvu, pristojnemu za invalidsko varstvo, da vzpostavi evidence o vseh javnih sredstvih, ki jih prejmejo delodajalci za zaposlene invalide (torej evidenc državnih pomoči, katerih finančno shemo bi morali, če bi se resnično držali zgoraj omenjene Uredbe, prijaviti že leta 2004, ko je Slovenija že bila polnopravna članica EU) v enem letu od uveljavitve zakona, invalidskim podjetjem pa se ne omogoči enako dolgega odloga za uskladitev z zaostrenimi pogoji pridobivanja državnih pomoči.

Komisija stališča predlagatelja v zvezi z izpostavljeno problematiko ocenjuje kot preveč toga in hkrati opozarja, da v tem primeru ne gre zgolj za vprašanje strogega zakonskega urejanja področja, temveč tudi za zagotovitev ustreznih pogojev za ohranitev ali celo povečanje velikega števila delovnih mest. V tem segmentu je namreč zaposlenih približno 14.000 ljudi, katerih zaposlitve invalidska podjetja v časih gospodarske krize še toliko težje ohranjajo. Z zaostrenimi pogoji v zvezi z deležem zaposlenih invalidov za pridobitev državnih pomoči, bodo ta podjetja in prisiljena izbirati med dvema možnostima - izvesti številne strukturne spremembe, ki terjajo svoj čas in so v času gospodarske krize še težje izvedljive, da bodo lahko delež zaposlenih invalidov dvignila na zahtevano raven, ali pa odpustiti določeno število neinvalidnih delavcev, čemur bi se morali na vsak način izogniti.

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide podpira predlog amandmaja ZIPS k 36. členu (sedaj 35. členu) Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov in poziva kvalificirane predlagatelje, da amandma, ob upoštevanju spremenjenega številčenja členov v predloženem besedilu predloga zakona za tretjo obravnavo, smiselno povzamejo in ga vložijo v skladu s tretjim odstavkom 140. člena Poslovnika Državnega zbora.

Boris Šuštaršič, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o spremembah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (ZDCOPMD-D) – skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o spremembah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi (ZDCOPMD-D) – skrajšani postopek.

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 73. seji 31. avgusta 2011 obravnavala Predlog zakona o spremembah Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Komisija podpira Predlog zakona. Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

S spremembami Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozi, ki je bil sprejet v zvezi z uvedbo digitalnih tahografov v Republiki Sloveniji in sodi na področje socialne zakonodaje, bo omogočena nadaljnja reorganizacija Ministrstva za promet, ki se je začela z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu. Konkretno gre za prenos pristojnosti za odobritev delavnic za tahografe ter za izvajanje nadzora nad delavnicami ter izdajanjem kartic za tahografe iz Direkcije Republike Slovenije za ceste na Ministrstvo za promet. S tem želi predlagatelj zakona povečati učinkovitost in preglednost organizacije področja tahografov, izboljšati upravljanje s človeškimi viri in prihraniti finančna sredstva. Po zagotovilih predstavnika predlagatelja bo finančni prihranek možen zaradi poenostavitve postopkov, ki je temeljni namen reorganizacije.

Skupaj s prenosom pooblastil je načrtovana tudi premestitev javnih uslužbencev Direkcije za ceste, ki sedaj opravljajo naloge s področja delavnic in izdaje kartic, na ministrstvo. Predlog zakona tega ne ureja posebej, saj se predlagatelj sklicuje na tretji odstavek 153. člena Zakona o javnih uslužbencih, po katerem se v primeru prenosa nalog z enega na drug organ ravna enako kot v primeru ukinitve organa, kar pomeni, da organ, v katerega delovno področje preidejo naloge, prevzame vse javne uslužbenke, ki se razporedijo na enaka delovna mesta. Tako se po besedah predstavnika predlagatelja število zaposlenih na tem delovnem področju ne bo niti povečalo, niti zmanjšalo.

Komisija se strinja z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki v splošnem na predlog zakona nima pripomb, in pričakuje, da bo predlagatelj v nadaljnji obravnavi upošteval njihova opozorila oz. pripombe k posameznim določbam. Izpostavljeno je bilo predvsem vprašanje dopustnosti pritožbe zoper odločbo, ki jo bo po morebitni uveljavitvi sprememb na prvi stopnji izdalo ministrstvo. Tretji odstavek 13. člena Zakona o splošnem upravnem postopku namreč določa, da je v takem primeru pritožba dovoljena le, če to zakon izrecno določi, pri čemer mora zakon, če je možnost pritožbe predvidena, opredeliti tudi organ, ki o pritožbi odloča. Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora še predlaga, da se dodatno določi prenos dokumentarnega in drugega gradiva ter evidenc v zvezi s prenesenimi nalogami. Komisija soglaša z mnenjem, da je treba v skladu z navedenim zakonsko besedilo dograditi in obenem ugotavlja, da so kvalificirani predlagatelji že vložili amandmaje, ki spreminjajo besedilo predloga zakona v skladu z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. V zvezi z dopustnostjo pritožbe se tako predlaga rešitev, da pritožba zoper odločbo drugostopenjskega organa (ministrstva) na prvi stopnji ne bo mogoča, možen pa bo upravni spor na upravnem sodišču.

Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o sanaciji Zgornje Mežiške doline (ZSZMD) – druga obravnava

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) in drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05- UPB1 in 95/09 - odl. US) sprejela naslednje Mnenje k Predlogu zakona o sanaciji Zgornje Mežiške doline (ZSZMD) – druga obravnava.

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 73. seji 31. avgusta 2011 obravnavala Predlog zakona o sanaciji Zgornje Mežiške doline, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani Jože Tanko).

Komisija podpira Predlog zakona. Komisija se je seznanila z mnenjem Vlade, Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora ter pripombami dr. Neže Finžgar (ENVIT, okoljske tehnologije in inženiring d.o.o.) in prof. dr. Domna Lestena (Biotehnična fakulteta Univerze v Ljubljani).

Zaradi dolgoletnega rudarjenja in predelave svinca in cinka se Zgornja Mežiška dolina, kljub v preteklosti sprejetih nekaj sanacijskih ukrepov, še zmeraj sooča z onesnaženostjo okolja s cestnim prahom, ki vsebuje visoke koncentracije zdravju škodljivih težkih kovin (svinca, cinka in kadmija). Problematične so neasfaltirane površine, zlasti ceste v ožjih urbanih središčih občin Mežica in Črna na Koroškem ter v naselju Žerjav. Ključni ukrep za zmanjšanje prisotnosti težkih kovin v zraku je omejevanje odprtih površin, ki povzročajo prašenje (npr. zatravljanje in zaraščanje neporaščenih površin, asfaltiranje makadamskih cest, čiščenje teh površin v okolici šol in vrtcev, zamenjava onesnažene zemlje, itd.). Predlog zakona določa vrsto ukrepov, ki jih je treba izvesti za izboljšanje kakovosti okolja, način njihove izvedbe in način financiranja. Ti ukrepi so že vsebovani v Odloku o območjih največje obremenjenosti okolja in o programu ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja v Zgornji Mežiški dolini (v nadaljevanju: Odlok), ki pa se v zadnjih letih ne uresničuje, saj država ne namenja denarja, ki je sicer zagotovljen v državnem proračunu. Predlog zakona tudi predvideva, da bi kmetije, ki imajo zaradi preteklega onesnaževanja s svincem in žveplovim dioksidom uničene gozdove, imele možnost za koncesijo v državnih gozdovih. Zaradi novega in dodatnega onesnaževanja zaradi izkoriščanja gramoza v Zgornji Mežiški dolini, ki vsebuje težke kovine, se tudi predlaga, da na teh območjih ni mogoče izkoriščati mineralnih snovi, katerih kemične lastnosti presegajo mejne emisijske vrednosti nevarnih snovi v tleh, s čimer bi preprečili raznašanje tak onesnaženega materiala v druga okolja. Predlagatelj je izpostavil, da so prisotne težnje po ponovnem odprtju rudnika Mežica, saj je cena svinca v času od njegovega zaprtja pa do danes zelo poskočila. Odlok in Predlog zakona do konca sanacijskega obdobja (do najdlje 2022) predvideva 10 milijonov evrov, po milijon na leto, pri čemer so sredstva v veljavnih državnih proračunih že zagotovljena. Predlagatelj je poudaril, da je okoljska sanacija v zadnjih dveh letih zastala, saj je Zgornja Mežiška dolina za sanacijo prejela 800 tisoč evrov manj sredstev od zagotovljenih v državnem proračunu. Predstavnik predlagatelja je dodatno pojasnil razloge za predložitev zakona.

Predstavnik Ministrstva za okolje in prostor je v dodatni obrazložitvi mnenja Vlade poudaril, da nasprotujejo Predlogu zakona iz pravno formalnih razlogov, saj velja ustrezna pravna podlaga za izvajanje ukrepov, poleg tega je praksa pokazala slabosti in prednosti procesa sanacije degradiranih območij. Računsko sodišče je Ministrstvu za okolje in prostor naložilo, da morajo za območje cele države pripraviti operativni program sanacije degradiranih območij in na podlagi tega predvideti poseben zakon ali uredbo o izvajanju operativnega programa, ki bo enako obravnavala vsa degradirana območja in zagotovila finančna sredstva. Poudaril je, da je bilo od načrtovanih 3.6 milijonov evrov realiziranih nekaj več kot 3 milijone evre za sanacijske ukrepe, pri čemer je ključni problem finančne nerealizacije systemske narave (Zakon o javnih financah, Zakon o javnem naročanju) in zaradi predvidenega rebalansa državnega proračuna zadeve stojijo in tudi morebitni sprejem zakona ne bi prinesel večje garancije za zagotavljanje finančnih sredstev za izvajanje

ukrepov. Ne glede na negativno mnenje pa Ministrstvo za okolje in prostor ocenjuje pobudo kot dobrodošlo.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je le v manjšem delu vključen v izvajanje sanacijskih ukrepov preko sheme državnih pomoči. Kljub degradaciji okolja v Zgornji Mežiški dolini je treba na tem območju ohraniti kmetovanje ob uporabi tehnologij, ki preprečujejo vnos težkih kovin v prehransko verigo. Če želimo spodbujati pridelavo hrane na tem območju pa je ključnega pomena večji sistemski nadzor nad varnostjo in ustreznostjo kakovosti živil. Vlada načrtuje v kratkem sprejeti Program ohranjanja kmetij in podeželja v gorskem in hribovitem svetu z omejenimi možnostmi gospodarjenja, in sicer na vsebinsko enaki podlagi kot je vsebina 10. člena Predloga zakona, ki bo kmetom zagotovila uveljavljanje prednostne pravice pri podelitvi koncesije za izkoriščanje gozdov v lasti države. Na podlagi programa bodo dobile kmetijske v gorskem svetu možnost gospodarjenja z državnimi gozdovi in prednostno pravico pri koncesijah, ki jih bo podeljeval Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, za gospodarjenje z državnimi gozdovi. Iz območja občin Mežice in Črne na Koroškem bo lahko 25 kmetij, ki ustrezajo kriterijem za izvajanje del v državnih gozdovih, uveljavilo prednostno pravico pri podelitvi koncesije na razpisu, ki se načrtuje v prihodnjih mesecih.

Župan Občine Mežica je pojasnil, da so na podlagi veljavnega Odloka naredili veliko v zadnjih petih letih, vendar ocenjuje, da je treba Odlok nadgraditi z zakonom zaradi zagotavljanja finančnih sredstev.

Komisija ugotavlja, da tako Vlada, ki Predloga zakona ne podpira, kot Zakonodajno – pravna služba Državnega zbora opozarjata na Zakon o varstvu okolja, na podlagi katerega je Vlada leta 2007 sprejela Odlok o območjih največje obremenjenosti okolja in o programu ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja v Zgornji Mežiški dolini (Ur. l. RS, št. 119/07), ki zajema različne ukrepe za zmanjšanje obremenjenosti okolja s svincem in preprečevanje širjenja onesnaženja v okolju. Na njegovi podlagi Vlada vsako leto sprejme letni program ukrepov, ki vsebuje spisek in opis izvedbe prioritarnih del za posamezno leto, skupaj s podrobnim finančnim ovrednotenjem. Sistemski zakon s področja varstva okolja daje Vladi zakonsko pooblastilo, da del okolja ali posamezno območje s predpisom določi kot degradirano okolje in da v sodelovanju z občino, kjer leži degradirano območje, določi program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja. Glede na veljavno pravno ureditev pomeni predlagani zakon, ki Odlok z manjšimi odstopanji večinoma povzema, po mnenju Vlade in Zakonodajno – pravne službe Državnega zbora nesistemski pristop oziroma odstop od ureditve v Zakonu o varstvu okolja.

Ne glede na pravne pomisleke komisija podpira Predlog zakona kot hierarhično višji predpis, ki nadgrajuje Odlok z dodatnimi ukrepi ter predstavlja večjo garancijo, da se bodo sredstva za izvajanje sanacijskih ukrepov zagotovila in dejansko izplačala iz vsakokratnega državnega proračuna. Komisija ugotavlja, da veljavni Odlok predvideva 1 milijon evrov vsako leto za izvajanje sanacijskih ukrepov, vendar se sredstva iz državnega proračuna ne izplačujejo v celoti. V zadnjih dveh letih se kljub zagotovljenim sredstvom ni izplačalo 800.000 evrov.

V zvezi z opozorili, da isto materijo ne moreta urejati dva pravna akta, komisija opozarja, da je treba vprašanje pravne nekonsistentnosti rešiti z dopolnitvijo Predloga zakona z določilom o razveljavitvi Odloka in ureditvi prehodnega obdobja, na kar opozarja tudi Zakonodajno - pravna služba Državnega zbora. Čeprav vsebina 10. člena Predloga ni povezana z izboljšanjem stanja okolja v Zgornji Mežiški dolini, komisija poudarja, da je za kmete, ki imajo ustrezno znanje in mehanizacijo, pridobitev koncesije za gospodarjenje z državnimi gozdovi zelo pomembno, še posebej v degradiranih okoljih, kjer imajo kmetje zaradi slabših pogojev kmetovanja večji izpad dohodkov. Komisija ocenjuje, da bi kazalo v luči novih razpoložljivih tehnologij in strokovnih spoznanj predlagane sanacijske ukrepe, ki jih Predlog zakona v večji meri povzema iz veljavnega Odloka, ponovno preučiti.

Darko Fras, l.r.
predsednik